

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. L. G. TERSTEEG (RUBRIEK STUDIE). THESAURIER: H. A. STHEEMAN.
REDACTEUREN: B. A. VAN NES, F. J. PHILIPS, H. H. BOURDREZ, W. HULSHOFF POL.
COPIE TE BEZORGEN VOOR WOENSDAGMIDDAG 12 UUR A/H REDACTIE-ADRES HIPPOLYTUSBUURT 4.

VERSCHEIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.20. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.
UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.

DIT NUMMER BESTAAT UIT 2 BLADEN

2e JAARGANG

VRIJDAG 18 DECEMBER 1925

NUMMER 16

Eilieve ja, van harte groeten wij U, Almanakredactie, hoog-
geschatte geesteszuster, immers: wordt niet heden uw werk tegelijk
met het onze geboren! Wij achten het tijdstip, waarop Gij de
vrucht van Uw arbeid ter wereld brengt, zeer juist gekozen, daar
toch vanaf heden wij onze wekelijksche taak om het Corps en
al degenen, die de Spiegel lezen, van geestelijk voedsel te voorzien,
voor een korte pooze staken. En ziet, als gold het een afspraakje,
daar verschijnt Gij en biedt het Corps de Almanak om den geest
te spijzigen.

Wel zeer verheugd zijn wij, Hoog Geachte Almanakredactie,
onze gelukwensen zijn van harte gemeend. Met ongeduld zien
we het oogenblik tegemoet, dat wij Uw arbeid mogen keuren,
want wij branden van verlangen om te weten, of de hoop, die wij
koesteren, verwezenlijkt wordt. Want, zeerbeminde zuster naar
den geest, wij hopen in volmaakte onzelfzuchtigheid, dat onze
arbeid ook U ten goede gekomen is, en dat de talenten, die wij
zoo ruimschoots de gelegenheid gegeven hebben om te oefenen
op ons terrein, producten van voldragen schoonheid zullen hebben
voortgebracht. Tevens zijn wij bijzonder benieuwd of de eerste-
jaars geprofiteerd hebben van de oefenmiddagen, die de Redactie
met zooveel illusies heeft georganiseerd en met zooveel opoffering
geleid in den afgelopen groentijd. Beschouwen wij het meng-
werk, voor de Almanak als uiting van het Corps het belangrijkste,
dan hopen en vertrouwen wij, dat hierin het culminatiepunt is ge-
legen van wat gedurende het voleinde jaar door den Spiegel op
litterair gebied aan het Corps geboden werd en de Redactie zal
zich gelukkig achten daartoe te hebben kunnen medewerken.

Wij eindigen met den wensch uit te spreken, dat de Almanak-
redactie zich straks verheugen zal over de voorspoedige geboorte
van een welgeschapen jongste.

DE REDACTIE.

VEREENIGINGEN

STUDENTEN SOCIETEIT PHOENIX.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

C. en M. Scharren-Antink — Het Eeuwige licht. (derde deel der
trilogie „Het leven van Francesco Capana”).

Jan Feith — Voorbijgangers. (Journalistieke Schetsen). Teeke-
ningen van Willy Sluiter.

Zane Grey — Misdadigers volgens de wet.

II. FRANSCH.

Cami — Exploits Galants du Baron de Crac. (avec illustrations de
l'auteur).

Jean Cocteau — Le Potomak 1913—1914.

III. ENGELSCH.

E. Phillips Oppenheim — The Amazing Quest of Mr. Ernest Bliss.
Hugh Walpole — The Green Mirror.

IV. DUITSCH.

Waldemar Bonsels — Die Mundharmonika. (Erzählungen).

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

William M. Mc. Govern — Als Koelie vermomd naar Tibet.

X. KUNST.

Art and Publicity. (Special Autumn Number of „The Studio” 1925.
G. J. P. J. Bolland — Het schoone en de kunst.

XI. PHYSIOLOGIE.

Robert Saudek — Wetenschappelijke Graphologie.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

M. J. Monrad — De Mysterieën des Christendoms.

D. S. D. G. VRIJE STUDIE.

Lezing met lichtbeelden door Huib Luns over: „De groei
van het beeldend vermogen in de Schilderkunst der Renaissance
in Italië.”

Na een kort openingswoord van den president van Vrije Studie,
den Heer J. Ch. A. van Lookeren Campagne, begon de Heer
Luns voor een talrijk gehoor zijn lezing, waarin hij ons, aan de
hand van vele lichtbeelden, een overzicht gaf van de groei van
de schilderkunst der Renaissance in Italië en de wijze, waarop
de Italiaansche meesters onze grootste schilders, als Rembrandt
en Rubens, beïnvloed hebben.

De schilderkunst, aldus Spr., is een levend systeem, een levende
kringloop. Uit de grijze oudheid zijn teekeningen bewaard ge-
bleven (in de grotten van Altamira, Dordogne, enz.), zoo vol-
maakt, dat die periode als een top in de geschiedenis der afbeel-
dingskunst beschouwd kan worden. In groote tegenstelling is het
verhaal van Livingstone, die in Afrika negerstammen aantrof,
die niet begrepen, wat een teekening was en een fotografie als
iets eetbaars beschouwden. Terwijl in Pompei de valsche gebitten
al uitgevonden waren, werden in de tijd van Jan Steen de kiezen
nog met de primitiefste hulpmiddelen getrokken. Zoo heeft ook

de schilderkunst zijn tijden van hoog-conjunctuur gehad en tijden, waarin uit het niets langzaam het „wonder der schilderkunst” geboren werd. Probleem na probleem werd opgelost tot bijkans het volmaakte bereikt werd, waarna de kringloop zich sloot en onverbiddeijk de decadentie kwam. Zulk een tijdperk, waarin de schilderkunst zich tot buitengewone hoogte ontwikkeld heeft, was de Renaissance in Italië.

Voor dien had men geen schilderkunst. Er was de Byzantijnsche kunst, dood, verward door het oneindig repeteeren van hetzelfde voorbeeld. De jonge Renaissance bracht geen „zintuigelijke” kunst, het voornaamste doel was niet het schilderij te ontwerpen tot een harmonisch geheel, het essentieele bleef: het schrijven van denkbeelden, het voorstellen van een verhaal. Spr. lichtte dit toe met verschillende lichtbeelden.

Bij Raphaël kwam de verandering: na het verhalende volgde het beeldende stadium.

Na het tijdperk, waarin de schilderkunst en de beeldhouwkunst de architectuur dienden (getuige de schitterende kathedralen van de middeleeuwen), werd de schilderkunst zich bewust van eigen roeping. Primitief nog was de uitbeelding, de technische problemen wachtten op hun oplossing. Spr. vertoonde ons verschillende schilderijen uit dien tijd, voorstellende de geboorte van Christus. Alle heerlijkheden van deze wereld werden afgebeeld, alles wat mooi en weelderig was werd opgeteekend, waardoor echter de aandacht van het voornaamste punt van het schilderstuk, het Christuskind, werd afgeleid.

Botticelli kwam meer tot de kern. Hij beeldde de stal af, met de Madonna en het Kind omringd door de familie de Medici, die hem de opdracht gaf het tafereel te schilderen. Maar de figuren zijn niet naar Christus gebogen: zij staan alle op zich zelf, in houdingen bij hun aard passende, zooals ze door den schilder gezien werden, als portret.

Leonardo da Vinci omringde de Madonna en het kind met mooie dingen, ter hunner eer.

Titiaan ging een stap terug. Niet Christus is het middelpunt, maar een prachtige schimmel op den voorgrond.

Spr. toonde ons ook de ontwikkelingsgang aan de hand van voorstellingen van het laatste avondmaal. Het ontwerp van Giotto was nog hoogst primitief. Het was duidelijk te zien, dat de schilder met moeite al de figuren om de tafel had saamgedrongen.

„Hij was blij, toen ze er allemaal zaten”, merkte de Heer Luns hierbij op onder groote vroolijkheid van de aanwezigen.

Het Laatste Avondmaal van Leonardo da Vinci toonde ons de volmaakte oplossing. Achter een lange, rechthoekige tafel zijn de discipelen gezeten, met in het midden Christus. Het is het oogenblik, dat Jezus de woorden zegt: „Een uwer zal mij verraden”. Die zin wekt beroering als een steen, die in een stille vijver geworpen wordt. Men ziet de ontsteltenis zich voortplanten tusschen de — in groepen van drie — zich samenvakende Apostelen. Die trilling gaat uit van de centrale figuur, Christus, die onweerstaanbaar de oogen tot zich trekt.

Spr. toonde ons, hoe die middelpuntzoekende werking verkregen werd. Vanaf de zijanten was er steeds iets, waar het oog op vallen moest, dat naar het midden wees: een uitgestrekte arm, een wijzende vinger, een gebogen hoofd. Dit was de geniale technische oplossing van een probleem van een eeuw!

Honderd jaar na Da Vinci kwam Biberetto met zijn Avondmaal. Het groote evenwichtsmoment was voorbij, het evenwicht tusschen de Gedachte en het Uitdrukkingsvermogen. Het was de tijd van de Barok, de tijd, waarin de technische moeilijkheden geheel overwonnen waren, maar de inhoud ontbrak. „Als je een schilderij uit de tijd van de Barok ziet”, zei de Heer Luns, „dan lijkt het op het eerste gezicht, dat er meer uit te halen is. . . dan er werkelijk inzit, en dat is een beetje griezelig!” Bij de primitieven was er overvloed van gedachte en gebrek aan uitdrukkingsvermogen. Dat doet veel sympathieker aan.

Een aardig voorbeeld van het doorwerken der Renaissance op Rembrandt is het portret van Castiglione van Raphaël. Dit kwam op een veiling in Amsterdam in Rembrandt's tijd. Deze wilde het koopen, maar hij slaagde er niet in. Rembrandt maakte een schets naar het portret, die bewaard is gebleven, en hem later gediend heeft bij het schilderen van een zelfportret. Dit zou men een „doorgegroeide” Castiglione kunnen noemen. Zoo leeft het „evenwicht” van Raphaël voort in Rubens.

Spr. vertoonde ons voorts een reeks vrouwen portretten, waarin de ontwikkeling van de techniek duidelijk gedemonstreerd werd: vanaf het als van een schaduw nagetrokken profiel, zonder diepte, tot de eindelijke oplossing van Da Vinci: de Gioconde. De Gioconde, de driehoeksvorm, heeft als voorbeeld gediend voor tal van mannen- en vrouwenportretten.

Dan was er nog het groote probleem van de beweging. Spr. gaf de ontwikkelingslijn aan, vanaf de eerste „zweef”-pogingen tot de in grootsche stijl opgezette „Geboorte van Eva” van Michel Angelo. De woorden van den Heer Luns, waarmede hij de be-teekenis aanduidde van de voorstelling, waren zoo treffend juist: „Eva, de Moeder der Menschheid, wordt opgeheven door God's gestrekte hand. Daalt deze, zoo zal Zij zakken: Zij moet volgen!”

Vervolgens werden nog verschillende schilderijen van Rembrandt en anderen vertoond, waarbij Spr. de Nachtwacht zoo raak qualificeerde als: een top in de geschiedenis der beweging.

Aan het einde der lezing bedankte de president van Vrije Studie den Heer Luns, voor wat hij ons gegeven had. Hij constateerde, ook namens Spr., met voldoening, dat er zooveel belangstelling voor dit onderwerp had bestaan en hoopte, dat bij volgende lezingen, de interesse voor buiten de exacte studie staande onderwerpen zou blijven bestaan.

Ik voor mij geloof niet, dat het overdreven is te zeggen, dat met sprekers als Huib Luns het meest onverschillige publiek enthousiast te maken is, en ik kan niet anders eindigen, dan met het Bestuur van Vrije Studie te feliciteeren met deze avond en met een woord van oprechte dank aan den Heer Luns.

B. A. v. N.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

MORGENLEED.

Toen ik nog een jochie was,
Jong en onverdorven,
Toen baarde mij de morgen geen
Verdriet en zorgen.

Toen ik op de H. B. S.
Mijn dagen sleet,
Werd reeds de morgen
Vol slecht verdragen leed.

Maar nu in vochtig-vuile Delftsche sfeer
De morgen eeuwig blijft genaken
In 't zelfde grauwe kille licht,
Nu geef ik 't op, ik renonceer!
Mijn leven kan hij niet meer raken.
Voor mij bestaat geen morgen meer....

B. A. v. N.

IWANESKEN.

III.

Geen geloof zoo licht als 't geloof
van een lichtgeloovige.

(Frederik van Eeden).

Maurits Wagenvoort zit in zijn „thebaïde” — 'tjonge, 'tjonge, wat fijn — en schrijft. . . , schrijft, dat hij blij is, dat hij kan lezen en schrijven, „een eigenschap”, zooals hij zegt, „die ik met de meeste van mijn landgenooten gemeen heb — 'tjonge, 'tjonge — maar later blijkt 't dat hij vindt, dat de meeste van zijn landgenooten 't wel kennen, lezen en schrijven maar. . . slecht, zeer slecht, althans lang niet zoo goed als hij, Maurits Wagenvoort, dat wou hij maar even zeggen!

„O, 't is zoo moeilijk, zegt hij, schrijven, jullie denken wel wat lijkt dat gemakkelijk, zooals Maurits Wagenvoort dat doet, die maar stil in z'n „thebaïde” zit en schrijft, maar in werkelijkheid is 't O! zoo lastig.

Soms zijn de woorden weerbarstig en willen niet goed in 't rijtje staan, zooals „Maurits” wil, ach, ach, en dan heeft „Maus” zoo'n moeite, om ze goed te krijgen — ja, ja dat moet je kennen.

Maar „Maus” kent 't, en z'n collega's ook, ja, die kennen 't ook. „Maus” en z'n collega's, dat zijn n.l. samen 't bestuur van de Nederlandsche Tooneelschrijvers Bond, licht, dat die 't kennen, zul je zeggen.

Ja, en nu heeft de heele „Bond” meegedaan aan de prijsvraag om een „behoorlijk opvoerbaar, Nederlandsch tooneelstuk te leveren.

En weet je, wat er nou gebeurd is? Geen één van al deze stukken heeft een prijs gekregen.

„'t Is een schande, een schandaal”, roept Maus, „niet opvoerbaar!” En om 't tegenovergestelde te bewijzen, heeft Maus z'n reuzen collega „Richard Elton”, z'n drama (in groot quarto-formaat) voor laten lezen.

't Was dan in elk geval voorleesbaar.

Maar toen 't uit was, is Maus opgesprongen en heeft gezegd: „Als „collega” Shakespeare nog leefde, zou hij er trotsch op zijn dit drama van collega „Elton” te hebben geschreven. (Nou

kun je zoo iets natuurlijk niet gemakkelijk bewijzen, maar toch...)

Arme, arme, miskende collega's van „Maus Waag!“

Ja, ja, zoo is Maus nu, altijd grootsch in z'n opzet.

Maar nog liever dan over z'n „collega's" praat Mans over zich zelf.

„Jullie denken wel", zegt Maus, „dat 't makkelijk is om een roman te schrijven; dacht je maar, voor elke oorspronkelijken Hollandsche roman, die je schrijft, moet je eerst zeker honderd goede buitenlandsche romans doorlezen, ik, Iwan vind dit wel wat veel, (Anatole France had er, behalve Voltaire, maar één of twee noodig).

Maar, ja, 't is toch een heel grootsche en oorspronkelijke opzet, nietwaar?

Beste Maurits, ik geloof zeker te spreken uit naam van allen, die er net zoo over denken als ik, als ik zeg, dat ik, Iwan, geloof in het licht van jou en van de sterren, je „collega's"!

IWAN DE LICHTGELOOVIGE.

NAWEEEN VAN EEN PATIENT, DIE EEN CO-OPERATIE-AVOND HEEFT DOORSTAAN.

O Richard Wagner! Gij, de grootste aller muziek-scheppende genieën welke deze aarde tot heden heeft aanschouwd, keer voor enkele uren slechts terug naar de oppervlakte der aardkorst en ik zal U een platje aanbieden op onze Societeit, opdat Uw gemoed weer tot kalmte en vrede worde gebracht na de smaad, U aangedaan in de stad, waar de ooievaar met glacé-handschoenen op een eilandje in een plasje troont.

Hoe zult Gij hebben liggen knokel-knarsen en ribben-rammelen in Uw ver verwijderd graf, toen de trillingen van den aether, uitgezonden door de Kon. Schouwburg in ons Residentie-dorp, Uwen uitgeholden schedel troffen.

Wee haar, wezen van het niet-mannelijk geslacht, die ons voor den geest riep eene gestalte uit 'n meiden- en slopjes-epos van Querido, zij die wilde verbeelden in gedaante en stem voor ons te doen herleven de goddelijke maagd Brünnhilde uit de heldensage der Nibelungen. Ware zij slechts „nevelinge" geweest, onze oogen zouden althans minder pijnlijk zijn getroffen dan onze ooren.

Neen, het verbaast ons dan ook geenszins dat Siegfried uitriep: „Dies ist kein Mann!", toen hij de wapenrusting van de popperigstijf uitgestrekte maagd had getild en de koepelvormige welving aanschouwde, welke op-deinde onder haar wit gewaad.

Wat te zeggen van hem, die ons wilde doen beven en deemoedig het hoofd buigen, vol ontzag voor de macht welke uitstraalt van den Alvader Wotan. Wie zag ooit een God met padvinderschoed op Aarde rondwandelen, alsof Zijn ambt niet reeds vanzelf met zich medebracht het verrichten van één goeden daad per dag. Dezen avond echter verrichtte Hij een héél slechte daad: Hij zong, iets wat op zichzelf geen misdaad is, maar Hij kon er net niet bij, en dat is wel erg, want zelfs een God mag niet hooger grijpen dan hij bereiken kan.

Waar bleef de draak, dien Siegfried met bliken sabel moest doorboren? Hij was zeker wat verlegen geworden door het aanwezige gala-publiek, want hij bloosde achter de coulissen, met grooten kunstzin uitgebeeld door de restjes eener feest-illuminatie.

Mime, de dwerg, bezit ongetwijfeld thuis stiekum een poppenkast, waar hij zoet mee speelt in zijn vrije tijd. Maar daarom hoefde hij zelf nog niet als een harlekijn rond te springen op het tooneel. Bovendien hebben harlekijns niet de macht om te zingen; in zoverre was de overeenstemming geslaagd te noemen.

Was het uit bescheidenheid of uit waarachtig gevoel van eigen onkunde, dat het orkest zichzelf smoorde.

Vergeefs wachten wij op den gloedvollen stroom van klanken, welke had moeten opwellen uit de diepte, welke toeschouwers scheidt van tooneel.

Alleen U, Siegfried, U danken wij voor Uw smeed-lied en al het ander schoons dat Gij ons te genieten gaf. Gij waart onze eenige troost te midden der papieren boomen en beschaafde rots-partijen. Hoe onvoldaan moet Uwe helden-ziel zijn geweest, nu Gij U niet een weg kondet banen door een vlammenzee, om haar, Brünnhilde, te bereiken, doch enkel over een vuur-restje hoefde te stappen, waarvan Wotan vergeten had vijf minuten van te voren de gaspenning te vernieuwen.

Arme Siegfried, een nachtegaal dacht gij in het bosch te zullen vinden, doch slechts het gekrijsch van een gewonde Phoenix leidde U op Uw papier-maché pad.

Neen, co-Opera-tie, opereert naar hartelust in Parijs en viert daar Uwe triomfen, doch spaart ons voor Uwe débâcles.

O, Wagner, ik voel het thans maar al te duidelijk. Geen platje, geen diner zelfs van fl. 1.60 kan ook maar voor het geringste deel goedmaken, wat men Maandagavond aan U heeft misdaan.

E. J. S. G. B.

VERSJE.

Ik had een vriend,
En zoo noemde hij mij.
Hij speelde gitaar
Ik zong erbij.

Toen kwam een meisje
Ze huppelde een dans
Een snaar die sprong
En ik had de chance.

Wij vloden te saam
Mijn vriend bleef alleen
Ver weg vluchten wij
Ik weet niet waarheen.

En keerden wij weer,
Toen heb ik 't gehoord
Mijn vriend was niet meer
Hij had zich vermoord.

Ik vloekte mijn bruid
Ik snikte en ging heen
Alles was uit
Wat is een vrouw toch gemeen.

EEN AMERIKAANSCH AUTEUR.

Ernest Poole, Zijn Gezin.
Vertaald uit het Amerikaansch door
G. W. Elberts. Uitg. My. Elzevier,
Amsterdam 1925.

I.

What about Amurrica?

Toen W. J. Bryan, bekend o.m. door de Bryan-tractaten en het evolutieproces te Dayton, nog staatssecretaris van buitenland-sche zaken was, ontving hij op een dag een jong diplomaat, die met verlof uit Oost-Europa terug, zijn opwachting op het departement kwam maken. Men kwam algauw te spreken over de chaotische toestanden, die daar in dat deel van dear old Europe heerschten. Bryan knikte, hij wist er alles van. De kerels konden de namen van hun eigen hoofdplaatsen niet spellen, zoo schreven ze bijv. nu eens Budapest, dan weer Bucarest!

Dergelijke anecdoten vormen een groot deel van onze kennis aangaande een land, dat voor velen legendarischer is dan Atlantis of Ultima Thule. Er ligt een onverholen kritiek in op een land, waarop wij eenigszins neerzien om zijn koloniale mentaliteit, zijn confectie-civilisatie, die geen waarlijke vrijheid kent van het individu, een volk zonder historie of cultuur, waar het kunstminnend publiek uit vrouwen en verzamelaars van valsche kunstwerken bestaat, een land, dat slechts een wingewest voor de eigen bewoners schijnt. Aldus nemen wij eenigermaßen wraak over de klompen, waar U en ik op loopen, en die we buiten laten, als we onze windmolen weer betreden.

Maar dat is een oud-Amerika. Het was juist die koloniale mentaliteit, die mogelijk maakte dat in dat land zonder historie, bevolkt door vaderlandslozen, men vrij van alle remmen van conservatieve of culturele bedenkingen zich restloos kon overgeven aan de „wonderen der techniek", aan de het maatschappelijk leven doorkankerende business, aan het alles overwoekerende imperialisme van het bedrijf. Maar juist die volledigheid, die hartstocht bijna, waarmee men zich in den uitsluitenden dienst begaf van het moderne bedrijfs- en zakenleven, heeft gemaakt dat de reactie feller en breeder nu reeds wordt gevoeld. Reeds veel is er verbleekt van het aureool van den promotor, den speculant, den realtor, typisch Amerikaansche figuren, die in geld denken en wien al het menschelijke (in goeden zin dan) vreemd is.

Er is echter een nieuwer Amerika. Er is een groeiend verzet tegen het moderne, rücksichtlose leven van geld en pret, dat niemand gelukkig heeft kunnen maken. Er is een herontdekken van den eigen ziel, met zijn mogelijkheden en nooden, die om andere bevrediging dan dollars en shares roept.

In den prillen ochtend van het geestelijk leven van een ras scheidt een vaak nog anonyme kunst zijn „helden" (de Aartsvaders, Herakles, Parsival, Diederik van Bern, Aljoscha Karamosoff), in wier zielsontroeringen en belevingen een ontwakende volksziel naar formuleering van eigen wezen tast.

Hier geen nieuw ras, doch een volk, dat tot bezinning begint te komen, dat in een weergaloos technisch raffinement eener civilisatie zich zelf verloren heeft, hier geen aarzelend ontdekken van eigen zielsmogelijkheden, doch een opnieuw willen verwerven, wat eens verloren ging, hier niet de jeugdige verrukking, doch een oudere, ietwat weemoedige nadenkelijkheid. „Es grünt nur einmal Lebens goldene Baum."

(Vervolg pag. 5).

M. BIERMAN
40 BUITENWATERSLOOT 40
KOOPT
HEELE EN GEDEELTELIJKE
INBOEDELS
NET GEDRAGEN KLEEDING,
WITTE IND. PAKKEN, ENZ.

Aan huis te ontbieden.

BLOEMENMAGAZIJN

J. ALEMAN

OUDE DELFT 29

NABIJ DE ROTTERDAMSCH E POORT

HET ADRES VOOR

Piano's Orgels, Vleugels, Kunstspelpiano's
en Kunstspelorgels, Gramophons, Violon,
Mandolines, Panjo's, Gitaren, Snaren,
Muziekboeken, Koperen en houten blaasin-
strumenten, Slaginstrumenten, complete
Jazzbands enz. enz. - Vraagt Catalogus

Sigarenmagazijn
„DE SPORT”
P. N. W. BEUTE
Oosteinde 161 - Delft

**Uitsluitend
1e klas
fabrikaat**

J. Naaktgeboren

AANNEMER VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

NIEUWE PLANTAGE 122a
Telef. 530 - Postrek. 48742

Wildcentrale
„t Centrum“

Verwersdijk 30 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van
wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle benodigdheden
voor de Lunch

JE ADRES
voor alle prima soorten

**Zeevisch
Paling
Oesters
en versch
gepelde Garnalen**

is
Fa. Gebrs. OSENDARP

Telefoon Vischmarkt No. 511
Telefoon Woonhuis No. 948

Garage de Phoenix
naast de Societeit

**CLUBGARAGE
VAN DE D.S.M.**

Alle merken Motoren of
Automobielen direct lever-
baar onder voordeelige
condities.

Beleefd aanbevelend,
W. ROUKEMA

FRED. J. 'T HART
Oude Delft 88 (b. d. Peperstr.)
Delft.

MUZIEK
KLASSIEK - MODERN
MUZIEK-
INSTRUMENTEN
VIOLON
MANDOLINEN
SNAREN
GRAMOFOONS
BRUNSWICK PLATEN

J. J. Altorf
OUDE DELFT 239

Telef. 813

**RIJWIELEN EN
MOTOREN**

1e KLAS REPARATIE-
INRICHTING

A. HILLEN
OUDE DELFT 82
bij de Peperstraat

heeft een groote
- collectie -

Sigaretten

Komt U zich eens
OVERTUIGEN

?

G. & H. OUWERLING
Choorstraat 28 Telefoon 249

Corps Leverancier vanaf 1903
en aan de S. P. vanaf 1896

Meubiler-Inrichting

Het vertrouwde adres voor

BUREAUX, BUREAU-
STOELN - BOEKEN-
KASTEN - DIVANS
DIVANKLEEDEN en
-KUSSENS - CLUB-
FAUTEUILS, ROOK-
TAFELS, ENZ. ENZ.

Amerik. Clubfauteuils met losse
kussens vanaf f26.- prima werk
Reparaties aan meubelen worden
- vakkundig uitgevoerd -

FIRMA H. MARKS Jr.

KLEERMAKERIJ

HOOGWOERD 30 - INT. TELEFOON 95
GEVESTIGD 1886

- LEIDEN -

Uitsluitend 1ste klas stoffen

Chique coupe en afwerking

BILLIJKE PRIJZEN

ZEER GEMAKKELIJKE CONDITIËN!!

Coupeurs door het geheele land te ontbieden

L. van der Maarel

Voorstraat 5 - Tel. 163

DELFTSCHE GRASBOTER

GOUDSCHE-, LEIDSCH E-,

EN EDAMMER KAAS

VERSCHE EIEREN

FIJNE VLEESCHWAREN

LEVER PASTEI - JAM

TAFELZUUR

HET ADRES

VOOR DE KOFFIETAFEL

In dit geestelijk revival is een typisch Amerikaansche litteratuur aan het ontstaan, vooral hierdoor typisch, dat ze is een reactie op het maatschappelijk leven zooals het tot dusver was. Lees Sinclair Lewis (Babbit, Main Street), Edith Wharton (The House of Mirth, The Custom of the Country), Fanny Hurst (The Lummo), ja zelfs den overigens wèl-meenenden kladschrijver W. Fabian (Flaming Youth!), we vinden nimmer de mensch in conflict met eigen aanleg, of met zijn omgeving persoonlijk, doch immer met de maatschappij, hare conventies, haar hypocrisie. Het zijn zelden zuivere romans, het zijn aanklachten van menschen die getuigen willen en strijden tegen het moderne leven. Het litteraire moment komt hierbij geheel op den achtergrond. De omstandigheden, die het rijpen van een innerlijken artistieken scheppingsdrang kunnen bevorderen, ontbreken hier: geen historische verknoppingen of continuïteit, geen artistieke traditie, die leiden kan, of ook zelfs maar door behoudendheid jongeren tot actief verzet zou kunnen prikkelen.

Amerika schrijft, het leest tegenwoordig evenzeer. De gemiddelde Amerikaansche boekhandelaar is beter op de hoogte van zijn waar dan zijn Hollandsche collega, de gemiddelde Amerikaansche leeszaal beter voorzien en beter bezocht dan de Hollandsche. Men maakt propaganda voor het boek. Hoe dit alles zich ontwikkelen zal?

Het is uiterst moeilijk te zeggen, misschien komt ook hier de reclameleus verstarren en veruiterlijken, en naast: „Clean your teeth” en „See this world before next” komt nu misschien: „Cultivate your soul”, en „Every week a book”.

Het gaat vaak bedrijfsmatig: er zijn handelshuizen, die in de monstertasschen van hun reizigers een of meer boeken meegeven: de treinreizen zijn daar lang, hun vertegenwoordiger moet die maar eens met lezen doorbrengen, daar wordt hij beschaafd van!

II.

In dit licht dienen we ook het boek van Ernest Poole te beschouwen. Het gegeven is weinig gecompliceerd, maar van bijna symbolische beteekenis.

De hoofdpersoon, Roger Gale, omsluit heel een tijdvak. Als een buitenjongen kwam hij in het jonge New-York, toen nog „...een stad waarin men in alle straten nog Amerikaansche gezichten kon zien; een reiner en vriendelijker stad, met beleefder omgangsvormen, met minder ruw gedring om den voorrang. Een stad van afzonderlijke huizen — voor elk gezin één — van rustige straten met ruischende boomen, straten waarin de menschen 's zomersavonds bij warm weer op hun stoepen zaten, terwijl troepjes jongelui in 't donker voorbijtrokken...”

Gale weet er geld te maken, maakt den satanischen wedloop mee, die in één menschenleeftijd New-York's ontwikkeling tot een verbijsterende metropool zou brengen. Hij richt een bureau voor krantenknipsels op, zoo beleeft hij alles dubbel: heel het daverende zakenleven van de nieuwe wereld vloeit nog eens als knipsels door zijn handen

„...Knipsels, niets dan knipsels, knipsels zonder eind, zaken-menschen en firma's, reusachtige corporaties vroegen voortdurend knipsels aan, berichten omtrent henzelve of omtrent hun mededingers, om streng het oog op elkanders groei of achteruitgang te kunnen houden....

Hier was nieuws van mijnen, spinnerijen en fabrieken uit het geheele land.... Eén makelaar schreef: Geef ons s.v.p. uw condities voor het volgende: Elken dag, tusschen negen en twee zullen we elk uur iemand naar u toe sturen voor knipsels, die informaties verstrekken betreffende onderstaande firma's.... En dan de acteurs en actrices, de musici en de redenaars, ieder met zijn persagent en begeerig naar publiciteit, bekendheid, roem! En hier kwamen brieven van mondaine en zich in 't openbaar bewegende vrouwen.... alle hunkerend naar mededeelingen betreffende partijen, die ze gegeven, de officiële recepties, die ze gehouden, de kiesrechtspeeches, die ze afgevuurd hadden.... Zelfs de dood werd tot een handelszaak gemaakt. Een ontwerper van grafmonumenten vroeg mededeeling van alle welgestelde menschen, die pas overleden of stervende waren in den Staat Pensylvanië....” (pag. 79 e.v.).

Roger Gale is nu ouder geworden. Zijn werk neemt hem niet zoo meer in beslag en hij wordt nadenkelijk, vraagt zich af wat het leven hem gegeven heeft. Zijn vrouw is gestorven, zijn dochters gaan op hun beurt hun weg door het leven.

Wat is er over van „zijn gezin”? En hij tracht een inzicht te krijgen in wat zijn dochters beroert, Edith, voor alles de in haar gezin opgaande moeder, Debora geheel in beslag genomen door maatschappelijk werk, Laura, de pret- en gelukzoekster.

Debora neemt hem mee naar haar armenschool, met haar drieduizend kinderen, naar haar spreekuur waar de moeders komen, meest Italiaansche boerenvrouwen, die zich in het reusachtige New-York voor onoplosbare moeilijkheden geplaatst zien. Hoe moesten ze hun kinderen van de straat houden, hoe ze dwingen

naar den pastoor te gaan? Hij bezocht een fröbelklasse, een timmermanswinkel, een drukkerij, ziet de schooldokters aan het werk. Ziet de staf van Debora's medewerkers, inspecteurs, leeraren, verpleegsters, typistes, ziet de strijd tegen vuilnis, lompen en afval, tegen ongedierte, duisternis en ziekte. En het wordt hem bang te moede „...Wat zou het einde van al haar inspanning zijn? Ze was toch niets meer dan een pionierster in een oerwoud, naar alle kanten tastende, steeds weer nieuwe dingen probeerende. Hoeveel kinderen gaan er hier op de openbare scholen, vroeg hij. Ongeveer achthonderdduizend, zei Debora....” (pag. 93).

Het wordt Roger benauid te moede. Maar iets van de liefde van Debora voor „haar groot gezin” blijft hem bij.

Debora neemt hem mee naar een kleine leesbibliotheek, een uit de velen, door een Galiciër gehouden. Daar groeit een nieuw geslacht op.

„Ze lezen alles — alles, riep Isadoor opgewonden uit.... ik zeg tot al die jonge menschen: ja goed, lees maar over arbeidsvoorwaarden, over loonen en werktijden — ja, goed, jullie moeten staken, jullie moeten een beter bestaan zien te krijgen, maar jullie moeten ook lezen over de sterren en de groote, stille wereldruimten, waaruit, miljoenen jaren lang, geen enkel geluid ons bereikt. Om een vrij mensch te zijn, moet je zoo groot worden als het heelal — binnen in je hoofd, meen ik, binnen in je ziel.... En wanneer je ze gelezen hebt, dan moet je er over nadenken — er telkens weer voor jezelf over nadenken, en het begrijpen en navoelen — dat is vrijheid....” (pag. 102).

Debora, ze vertegenwoordigt het jonge, ontwakende Amerika. En dan is daar Laura, gehuwd met een jongen, zelfbewusten geldmaker; In 1914 zitten beiden in Europa. De oorlog breekt uit. Haar man heeft een vriend in Rome, die nauwe relaties onderhoudt met de regeering. Ze werken dag en nacht, weten enorme orders krijgsmaterieel voor de U. S. A. te bemachtigen. Hun terugreis: (pag. 203)

„...ze bleken te laat. Napels, Genua, Milaan, alles zat vol gestrande toeristen. Een trein naar Parijs nemende, bereikten ze de hoofdstad een week voor het einde van den Duitschen opmarsch.... Na zich een weg gebaad te hebben door de in paniek verkeerende stad, door een half-krankzinnige menigte van mannen, vrouwen en kinderen, wisten ze in een trein te komen, die hen in razende vaart naar het westen voerde, vlak langs den rand van het gevechtsterrein. Aan de noordzijde waren de Duitschers zoo dichtbij, dat Laura de kanonnen duidelijk gehoord had.... tegen den ochtend werd hun rijtuig volgeladen met twintig gewonden....”

Den weg naar „Gods own country” vinden ze terug. Laura scheidt, hertrouwt. Haar wereld is er een van uitgaan en oorlogswinsten, een wereld van parasieten, het geldmakende Amerika.

Het is een vermoeiend, maar boeiend, meeslepend boek. Heel een tijdvak is er in vastgelegd. Na afloop heeft men het gevoel, een jaar geleefd te hebben.

Als men aandachtig leest, groeien alle figuren in dit boek ver boven hun incidenteele beteekenis uit, belichamen ze geheele menschenklassen, en temidden van hen staat Roger Gale, de verpersoonlijkte bezinning, in de langzame ontspanning, die zijn naderende levensavond met zich voert. Met zijn dood is het of een tijdvak sluit, de eerste phase van Amerika's ontwikkeling. Maar iets van den komenden tijd, die menschelijker zijn zal, beter, heeft hij reeds zien worden in Debora's groot gezin, boven een van welks scholen staat uitgehouwen (pag. 327):

„De menschheid is nog een kind. Alle menschen die op aarde geleefd hebben zijn onze ouders — alle die nog komen, zullen onze kinderen zijn. Eindelijk breekt de dageraad aan. De groote dag is juist begonnen”.

J. L. G. T.

BOEKBESPREKING

Wijsgeerige Gedachten over het
Huwelijk, door Prof. J. G. Wattjes.
Delft, W. D. Meinema, 1925.

De vriendelijke uitgever moet het ons maar vergeven, dat, toen hij dit wèl-verzorgde boekje ons ter bespreking zond, dat wij een oogenblik hulpeloos geglimlacht hebben. Want zie, we willen in jeugdigen overmoed over alles onze meening uitspreken, over

de oeconomische toekomst van China, over de Studiehervorming, over een interview met „De Slang die Sprak”, over de wijsgeerige grondslagen van het Marxisme, over het inferioriteitscomplex van tante T. H., over de materiële polarisatie van den Corpsgeest in zijn polaire materialisatie, het Sociëteitsbestuur, over de mooiste jurk op het jongstleden St. Nicolaasfeest op de S. P., over den Ondergang van het Avondland, en over wat men maar wil. Het leert werkelijk heel snel aan, het wènt zelfs.

Maar...., ja ziet U eens, getrouwd zijn wij niet, en dat weten te velen, die zullen mompelen: wat weet een ezel nu van saffraan!

Niettemin zijn we moedig aan het lezen gegaan, een moed, waarvoor we ons rijkelijk beloond achten. Aandachtig lezend, werd het ons, als sprak in de rustige, bijna verhalende toon een veel ouder, rijper vriend tot ons, naar wien wij gaarne luisteren, ondanks het besef, dat veel van wat hij zegt, hoogstens door ons verstandelijk begrepen, doch niet als beleefd kan worden aangevoeld, en misschien veel later voor ons zijn volle waarde eerst zal erlangen.

Indien nu iemand zich afvraagt, of het zin kan hebben over het huwelijk te praten, of hij na lezing zal zijn „Der perfekte Ehemann”, of dit boekje hem alle twijfel zal ontnemen en hem den weg wijzen hoe het huwelijk te beleven, of de schrijver overal wel gelijk heeft en niet bestreden moet worden, dan doet men het boekje onrecht aan. Want afgezien van de practische „Verwertung” van „gelijk” of „ongelijk” loont het immers altijd der moeite te luisteren naar een ernstig, menschelijk mensch, gelijk die hier aan het woord is, we zullen er innerlijk rijker door worden.

Wij willen niet in kritiek treden, uit de reeds genoemde overwegingen, maar een kenmerkende zinssnede willen wij den lezer niet onthouden. De schrijver wijst op een „wonderlijke band... van de erotiek met de religie” en zegt dan naar aanleiding hiervan (pag. 168 e.v.):

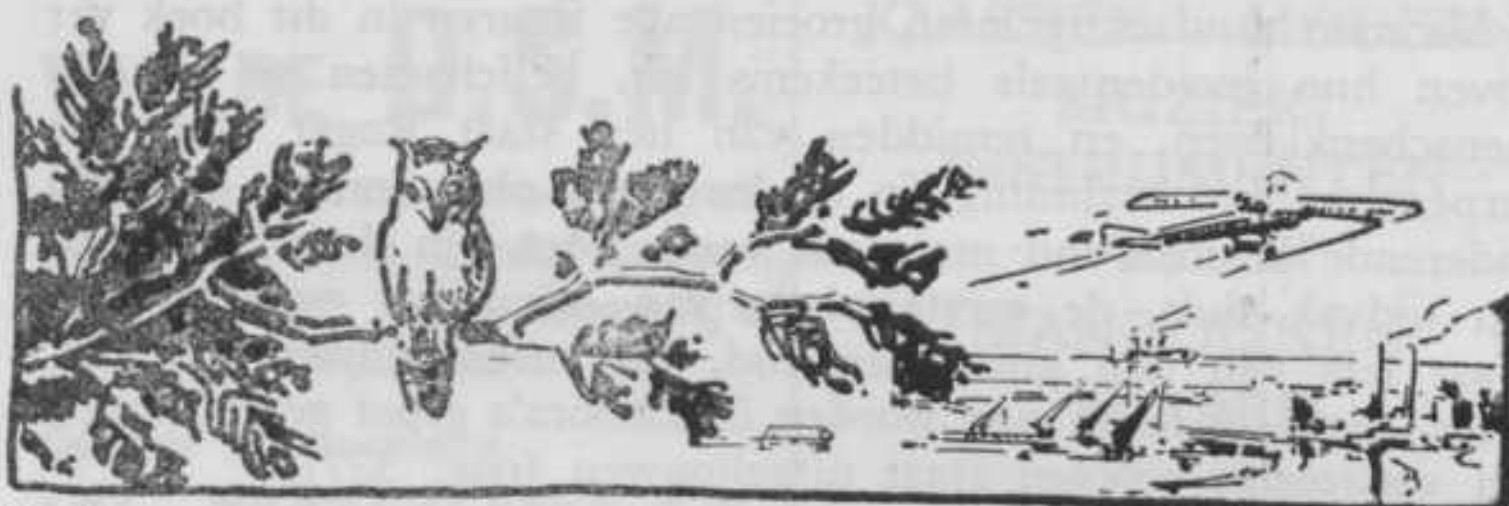
„In zijn zuiverheid beleeft hierbij de mensch in den vorm van erotiek het „alreeds” (d.i. overgaand tot) religieus besef, dat het eeuwig leven door hem heengaat, voelt hij zich daadwerkelijk doorgangspunt van het oneindige. Als doorgangspunt van het oneindige is de mensch vereindigde oneindigheid. Onze geslachtenheid is het teken, dat wij eindige dragers van het oneindige leven zijn. Als zelfbevrediging aan de(n) ander werpt de man in de coitus, de vrouw in de partus eigen levenskracht uit, om „het” leven te bestendigen. Zoo is het geslachtsleven vertering van eigen levenskracht, aanhoudende en langzame, natuurlijke zelfvernietiging”.

Onze intellectualistische tijd heeft wel zeer het accent naar ons denklevens verlegd, zoodat ons begrip voor verhoudingen juist in het menschelekste alles menscheleeks vertroebeld is, ons gevoelsleven zeer zeker verarmd.

Ligt in wijsgeerige bespiegelingen over het huwelijk, aan het Quattrocento nog onbekend, misschien een poging het kwade ten goede te keeren, het kwaad met eigen middelen aan te tasten?

Hoe het ook zij, dit ernstige, bijna vroom boekje zal niet nalaten verlichtend, misschien wel bevrijdend voor velen te werken.

J. L. G. T.

TECHN. HOOGESCHOOL

Examens.

Voor hen, die in Januari a.s. propaedeutisch examen afleggen volgens art. 18 al. 4 van het Koninklijk Besluit, regelende de examens is het schriftelijk examen in wiskunde voor C, W, S en E als volgt geregeld.

Dinsdag 5 Januari 2 —4 veldentheorie (alleen voor E2)
 Woensdag 6 Januari 9 —12 analytische meetkunde
 1½—4½ beschrijvende meetkunde
 Donderdag 7 Januari 9 —12 analyse I
 1½—4½ analyse II.

Tegelijkertijd heeft het schriftelijk deel van het nader onderzoek in de verschillende onderdelen der wiskunde plaats voor die studenten voor C, W, S of E, wien een nader onderzoek in een of meer der onderdelen is opgelegd.

Namens de Hoogleraren in de Wiskunde,
 Dr. H. BREMEKAMP.

Mijnningenieur.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor mijnningenieur:

H. G. A. Potjes; G. H. J. M. Verlinden; M. T. Wiessner;
 L. L. J. van Loenen.

Civiel-Ingenieur.

Geslaagd voor het Propaedeutisch examen voor Civiel-ingenieur:
 E. F. E. Bongaerts.

Electrotechnisch ingenieur.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor electrotechnisch-ingenieur:
 L. A. Bakker.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor electrotechnisch ingenieur:

C. W. André de la Porte; J. J. C. van der Linden.

Werktuigkundig ingenieur.

Geslaagd voor het candidaats-examen voor werktuigkundig ingenieur:

J. F. Ebeling; W. F. Westenenk.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Werktuigkundig Ingenieur:

J. B. Ader; H. van Diermen; H. M. Hohmann; C. Hijner;
 W. C. den Ouden; L. N. M. van der Put; A. J. Rutten; J.
 H. Schneider; F. W. J. Schweigman; H. J. Spoelstra; C. J.
 J. Stamm'ler; F. Voogd; J. F. Westbroek.

Bouwkundig ingenieur.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor bouwkundig ingenieur:

F. M. Oswald.

VAKVEREENIGINGEN

SCHEPSBOUWKUNDIG GEZELSCHAP „WILLIAM FROUDE”.

Vermoedelijk zal op 6 Januari 1926 de Heer Ir. J. B. Giljam W. I., Mede-directeur der N.V. Machinefabriek en Scheepswerf P. Smit Jr., voor „Leeghwater” en „William Froude” een voordracht met lichtbeelden houden over IJsbrekers.

Oude Delft 81.

H. E. JAEGER, Secretaris.

ADRESVERANDERING

NAAM: NIEUW ADRES:

J. W. C. Boks, Heemraadssingel 138, R'dam.
 C. G. Kolff, Pontonierskazerne, Dordrecht.
 B. Heyman, Rotterdamsche weg 11.

?? ? WAAR ? ? ? KAN MEN REPETEEREN?

BESCHRIJVENDE MEETKUNDE
 WISKUNDE, NATUURKUNDE,
 TECHNISCHE WARMTELEER
 bij Ir. A. J. Treurniet, w. i., de
 Carpentierstraat 161, (bij de L. v.
 N. O. Indië), Den Haag.

RADIOTELEGRAPHIE (THEO-
 RETISCHE) bij ir. J. Bloemsma,
 ing. E. S. E. ingénieur radiotélégra-
 phiste. Larixlaan 107 (bij Houtrust).
 Den Haag. Tel. 33257.

THEOR. ELECTRICITEITSLEER
 WISSELSTROOMTHEOR., bij Dr
 U. Ph. Lely e.i., van Blankenburgstr.
 17, den Haag, tel. 36000. (Leeraar
 wis- en nat.).

TOEGEPASTE MECHANICA voor
 E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass.
 T. H. Noordeinde 42a.

WERKTUIGBOUWKUNDE en
 IJZERCONSTRUCTIE voor de
 CHEMISCH-TECHNISCHE IN-
 DUSTRIE bij C. Steuerwald, Vivien-
 straat 59, 's-Gravenhage.

WISKUNDE, NATUURKUNDE,
 MECHANICA, KL. VIERKANTEN
 bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maar-
 ten Trompstraat 25

WISKUNDE, ELECTROTECH-
 NIEK, WISSELSTROOMTHEO-
 RIE EN THEORIE VAN MAX-
 WELL bij Ir. Th. J. Weijers, Win-
 gerdstraat 21, den Haag.

WISKUNDE, NATUURKUNDE,
 THERMODYNAMICA, MECHA-
 NICA, bij Dr. W. L. van de Vooren,
 van Lumeystraat 77, den Haag.

WISKUNDE voor het prop. ex.
 repeteert Dr. A. van Thijn, Ben-
 tinkstraat 31, den Haag, Telef. 53315.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVEN-
 DE MEETKUNDE bij Ir. W. J.
 Vollewens, c.i., Alexanderlaan 5 te
 Rijswijk (Z.-H.).

J. C. KUYPERS

KAPPER v/h D.S.C.
CORN. TROMPSTR. 19

De fijnste Parfumerieën en
Toiletartikelen van
de huizen

Houbigant,
Cheramy.

BERVOETS'

.. Heeren- en ..

Kinderkleeding

IS GOED EN GOEDKOOP

DELFT WIJNHAVEN
HOEK BOTERBRUG

BLOEMENMAGAZIJN

Fa. T. Koeslag & Zn.
HIPPOLYTUSBUURT 2

Telefoon no. 228
Post Giro no. 19102

GOED ADRES VOOR
Lauwerkranen,
Zaal- en
Kamerversieringen,
Feestbouquetten, enz.
Steeds versch afgesneden bloemen

W.G.v d.HAM
Oosteinde 165, Tel. 885
Frederik Hendrikstr. 9
Oude Delft 111

Levert U uitsluitend prima
kwaliteit fijne

Vleeschwaren en Delica-
tessen, Delftsche Room-
boter, diverse Kaassoorten,
Versche Eieren, Verkade's
Artikelen, Hera's Conser-
ven, Indische Ingrediënten

Bestellingen worden
aan huis bezorgd

J. C. C. Witte - Coenderstr. 34

Fotograaf van het D. S. C. — Telef. 240

Specialiteit in Kunstlichtopnamen

Ten allen tijde en overal te ontbieden.

HOTEL CENTRAL
CAFE-RESTAURANT WIJNHAVEN 6-7
HUIS VAN DEN EERSTEN RANG
H. NIJHOF

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Electrische Boekbinderij

JOH. A LOMMERS

MOLSLAAN 133 - DELFT

TELEF. 729

Mogen wij voor U eens
een tijdschrift binden?
U zult tevreden zijn

N.V. KINESIS

OFFICIAL **Ford** DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

**Banketbakker
en Kok**

J. J. VAN GILS

Fa. GUSSENHOVEN

Binnenwatersloot 30
Telefoon 18.

Delfgauwsche Weg 5
Telefoon 295.

Specialiteit in
zeer fijne Theekoekjes

Luxe dozen Bonbons
van 1e klas huizen

FIRMA
N. & A. RODENBURG
TIMMERLIEDEN
METSelaars
KOORNMARKT 73-81
TELEFOON 495

SANITAIR TECHN.
INSTALL. BUREAU
Lood- en Zinkwerkers
GAS, WATER EN
ELECTRICITEIT.
Monsterzaal Magazijn
KOORNMARKT 97-99
TELEFOON 365

HET BESTE ADRES
VOOR UW SCHEER- EN
TOILETBENODIGD-
— HEDEN IS BIJ —

N. W. v. YPEREN

GEDIPL. HEERENKAPPER
Delfgauwscheweg no. 59 — Delft

F.M.D.v.d.GAAG

Meubelmaker en Stoffeerder

Leverancier Stud. Sociteit Phoenix
beveelt zich beleeft aan voor
het nieuw maken en repa-
— reeren van diverse —

Meubelen

Speciaal Adres voor ver-
huizingen in en buiten
de stad. Vraagt prijsopgaaf.

Van de Spiegelstraat 29
of

Voorstr. 66a, Werkplaats

Stoombleekerij en
Chemische Wasscherij

„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.